

besmette en niet-besmette kinderen, nagegaan bij de leerlingen van een R.K. meisjes- en een R.K. jongensschool in Laren. Ook het verschil in andere afwijkingen was te gering om er waarde aan te hechten.

Wat de besmetting met oxyuris betreft, het percentage varieerde van 72 tot 100, met een gemiddelde van 85. Van 79 stofmonsters uit verschillende scholen werden 68 met oxyuriseieren besmet bevonden; voor de verspreiding van deze wormsoort heeft de school dus wel beteekenis, hetgeen niet het geval is bij ascaris en trichuris.

E. SLUITER

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

CENTRALE SYPHILISREGISTRATIE

HERMANS en SCHOKKING voeren op blz. 108 van dit *Tijdschrift* 1946 vele bezwaren aan tegen mijn artikel „Centrale syphilisregistratie” (Noodnummer XXXII). Plaatsgebrek dwong mij mijn meening kort te formuleeren; ik wil het daaraan toeschrijven, dat de meeste der door HERMANS en SCHOKKING tegen mij aangevoerde argumenten slechts op misverstanden berusten, al meen ik, dat nauwkeurig lezen het ontstaan van de meeste schijnbare controversen had kunnen voorkomen. Ik wil dan ook de Redactie geen plaats vragen om op de verschillende bezwaren uitvoerig in te gaan, daar de werkelijk belangstellende het antwoord meestal in mijn artikel zal kunnen vinden.

Met nadruk wil ik er echter nog eens op wijzen, dat ik niet heb voorgesteld het Deensche stelsel in Nederland in te voeren, maar gemeend heb „dat wij van het Deensche stelsel met vrucht het belangrijkste zouden kunnen overnemen”, om langs den weg van centrale registratie de waardevolle gegevens der serologische laboratoria dienstbaar te maken aan het werk der adviesbureaux van de Nederlandsche organisatie. Ik zocht dezen weg, omdat mijns inziens gebleken is, dat de voor deze organisatie noodzakelijke gegevens niet in voldoende mate zonder tusschenschakel van de practiseerende artsen verkregen kunnen worden en omdat ik meen, dat men met meer succes het aangrijpingspunt bij het veel kleinere aantal serologen kan zoeken, die bovendien in rustiger sfeer en met de beschikking over hulppersoneel, gemakkelijker regelmatig een kleinen administratieve last kunnen dragen dan vele behandelende artsen, van wie men initiatief op dit gebied niet mag verwachten.

Voor het werk, dat HERMANS en SCHOKKING gedaan hebben voor het tot stand komen van de Nederlandsche organisatie, heb ik volle waardeering; mijn instemming met dezen opzet heb ik in mijn artikel zeer duidelijk uitgedrukt. Ik geef toe, dat mijn zin „De geheele geslachtsziektenbestrijding is gebaseerd op het tijdens de bezetting uitgevaardigde besluit van 5 October 1940” niet gelukkig is. In plaats van gebaseerd had ik beter wettelijk geregeld kunnen zetten; mijn verdere uiteenzettingen over het Nederlandsche stelsel maakten evenwel mijns inziens de bedoeling volkomen duidelijk.

In hun uiteenzettingen van het Deensche stelsel praten HERMANS en SCHOKKING geheel langs mij heen. De opbouw van het Deensche stelsel was mij bekend, maar ik heb niet bepleit dit stelsel bij ons in te voeren en wil ook niet het Deensche formulier, dat ik ook ken, klakkeloos overnemen. Ik stelde slechts voor, een centrale syphilisregistratie dienstbaar te maken aan het Nederlandsche stelsel. Het is mij onbegrijpelijk, dat HERMANS en SCHOKKING mij verwijten, dat bij mijn stelsel de seronegatieve primaire affecten buiten schot blijven; misschien willen zij mijn artikel hier nog eens op nalezen.

HERMANS en SCHOKKING zijn het gelukkig met mij eens, dat er thans in ons land een noodtoestand bestaat op het gebied der geslachtsziekten en dat intensieve bestrijding buitengewoon noodzakelijk is. Ik hoop nog eens in de gelegenheid te zijn op uitvoeriger wijze dan in dit *Tijdschrift* bij de congestie in zijn weinige kolommen mogelijk is, onze gedachten uit te wisselen, wanneer dit kan bijdragen tot oplossing van het groote probleem, dat ons alle drie zeer ter harte gaat.

Amsterdam, 18 Februari 1946

J. R. PRAKKEN